

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4791

гр. София, 05.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
закрито заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **13577** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на И. З. Б. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005801 от 04.12.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

На 04.02.2026 г. от оспорващия е депозирано становище по съществото на спора, ведно с искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166 АПК. Развити са съображения, че изпълнението на заповедта би му причинило значителни и трудно поправими вреди, тъй като е международен шофьор, а трудовата му дейност е пряко и ежедневно свързана с управлението на МПС. Така лишаването му от право да управлява МПС води до невъзможност за упражняване на професията и осигуряване на доходите, което е тежка и реална вреда. Ангажират се и доказателства за сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт

по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи, както и подновяване на застраховката „Гражданска отговорност“.

Както се посочи по-горе процесната ПАМ е наложена на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „г“ от ЗДвП. Цитираната норма предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;

В случая СУМПС на водача е отнето, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от Б. автомобил е с прекратена служебно регистрация на 25.11.2025 г., поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Съдът намира, че към настоящия момент е отпаднала необходимостта от допуснатото предварително изпълнение на ЗППАМ поради преустановяване на нарушението и вредоносните последици от него. По делото са представени копие на застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена от жалбоподателя с „Лев Инс“ АД за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , с валидност от 28.11.2025 г. до 27.11.2026 г., както и доказателства за заплащането на първа вноска в размер на 103,30 лева.

С оглед така представените доказателства съдът приема, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият

обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат, което обуславя извод за наличие на предпоставките за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта. Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005801 от 04.12.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „г“ от Закона за движението по пътищата е постановено временно отнемане на СУМПС на И. З. Б., ЕГН – [ЕГН], до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, до приключване на производството по оспорването ѝ с влязъл в сила съдебен акт. Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: